

Hvis en part undlader inden den fastsatte frist at udføre et arbejde, som parten er pålagt ved forlig, kendelse eller dom, eller hvis det udførte arbejde er behæftet med mangler, kan hegnsstyret efter naboenes begæring ved kendelse bestemme, at det manglende arbejde skal udføres eller manglerne afhjælpes ved hegnsstyrets formandens eller klagerens foranstaltning på den forsømmeliges bekostning. Udføres arbejdet ved hegnsstyrets formandens foranstaltning, betales udgifterne herved forskudsvis af kommunen, og beløbet kan inddrives ved udpantning og lønindeholdelse. Bestemmelsen om, at hegnsstyrets kendelser kan tvangsfuldbyrdes gennem fogedretten efter de regler, der gælder for tvangsfuldbyrdelse af domme, fungerer som et supplement til denne helt særlige ordning for fuldbyrdelse af hegnsstyrets afgørelser ved hegnsstyrets formandens foranstaltning.

Den særlige ordning på hegnsområdet bl.a. med mulighed for tvangsfuldbyrdelse af hegnsstyrets afgørelser må efter Justitsministeriets opfattelse ses som led i en samlet og indarbejdet ordning for behandling af den specielle sagskategori, som hegnsagerne udgør.

Muligheden for tvangsfuldbyrdelse af hegnsstyrets afgørelser gennem fogedretten må også ses i sammenhæng med søgsmålsfristen på som udgangspunkt kun 4 uger for at indbringe hegnsstyrets afgørelser for domstolene. Denne frist måtte i givet fald ophæves for at undgå, at hegnsstyrets afgørelse i nogle tilfælde vil skulle lægges oprøvet til grund under domstolsbehandlingen med henblik på at opnå et tvangsfuldbyrdesgrundlag. Dette ville imidlertid efter Justitsministeriets opfattelse være uheldigt, idet det må antages, at en frist for at indbringe hegnsstyrets afgørelser for domstolene kan være medvirkende til at få afsluttet vanskelige nabokonflikter.

På denne baggrund finder Justitsministeriet ikke tilstrækkeligt grundlag for at foreslå den særlige adgang til tvangsfuldbyrdelse af hegnsstyrets afgørelser gennem fogedretten ophævet.

7.2.3.3. I øvrigt er Justitsministeriet enig i Retsplejerådets forslag, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed. Det foreslås således at ophæve de gældende regler om tvangsfuldbyrdelse af afgørelser truffet af jordbrugskommissionerne, vurderingsmænd efter mark- og vejfredsloven samt voldgiftsnævns vedrørende forgiftning af honningbier.

Samtidig foreslås det at ophæve reglerne om frist for indbringelse af sådanne afgørelser for domstolene for at undgå, at nævnets afgørelse i nogle tilfælde vil skulle lægges oprøvet til grund under domstolsbehandlingen med henblik på at opnå et tvangsfuldbyr-

delsesgrundlag. På dette punkt adskiller lovforslaget sig fra Retsplejerådets lovudkast.

Der henvises til lovforslagets §§ 62, 64 og 65 og bemærkningerne hertil.

7.2.3.4. Justitsministeriet har i lyset af Retsplejerådets principielle synspunkter også overvejet spørgsmålet om tvangsfuldbyrdelse af afgørelser truffet af Forbrugerklagenævnet eller af private klage- og ankenævns, der i medfør af forbrugerklage-loven er godkendt af ministeren for familie- og forbrugeranliggender.

Der har i de senere år flere gange været rejst spørgsmål om at indføre en sådan adgang til tvangsfuldbyrdelse ud fra hensynet til at sikre en effektiv forbrugerbeskyttelse. Som ovenfor anført er Justitsministeriet enig i Retsplejerådets synspunkter vedrørende den grundlæggende »arbejdsdeling« mellem klagenævn og domstole med hensyn til privatretlige tvister. Hertil kommer nogle yderligere forhold, der efter Justitsministeriets opfattelse taler imod at indføre regler om tvangsfuldbyrdelse af de nævnte klagenævns afgørelser.

Det kan således anføres, at de fleste nævnsafgørelser i praksis efterleves frivilligt.

For så vidt angår de få tilfælde, hvor nævnets afgørelse ikke efterleves frivilligt, må spørgsmålet om adgang til tvangsfuldbyrdelse efter Justitsministeriets opfattelse også ses i sammenhæng med, hvilke muligheder en forbruger i øvrigt har for at komme igennem med sit krav over for en erhvervsdrivende.

For det første kan en retssag om gennemtvinding af en nævnsafgørelse, som ikke bestrides af den tabende part, men hvor det tilkendte beløb blot ikke betales, gennemføres som en inkassosag, dvs. således, at der umiddelbart på grundlag af en kortfattet stævning afsiges dom, eventuelt en udeblivelsesdom. Drejer sagen sig om højst 50.000 kr., kan den, der har fået medhold ved nævnsafgørelsen, desuden anvende en særlig forenklet inkassoproces for ubestridte krav, jf. retsplejelovens kapitel 44 a om betalingspåkrav under denne beløbsgrænse.

For det andet er der for en part, der har fået medhold ved en nævnsafgørelse, der bestrides af den tabende part, en række muligheder for at få lettet gennemførelsen af en retssag om kravet:

Når en forbruger har fået medhold ved Forbrugerklagenævnet eller et privat klage- eller ankenævn, der er godkendt af ministeren for familie- og forbrugeranliggender, kan Forbrugerstyrelsen, hvis nævnets afgørelse ikke efterleves, på forbrugerens anmodning indbringe sagen for domstolene på forbrugerens vegne, jf. forbrugerklage-lovens § 4, stk. 2. Når en klager har